

paa Nabøens Grund, og er der Vidner til Stede, saa er det nok. Jeg vilde foretrække Lovforslagets Paragraf, den er der Mening i, men jeg er imod begge Bestemmelserne. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst Nødvendighed for at have Bestemmelser om Hundes Jærden i denne Lov. Alt, hvad der behøver at siges, indeholdes jo tilstrækkelig i Lov om Mark- og Vejfred af 1872. Jeg kan ikke se, at det er nødvendigt at give særlig beskyttende Forholdsregler over for Bildtet ud over, hvad der er nødvendigt for de almindelige Husdyr eller for Markfreden. Hvad Stade gør en saadan Hund, der strejfer om, for Bildtet? Ja, den kan jage en Hare eller en Agerhøne op, og de saa sig en lille Lobetur eller Flyvetur, men de forsvinde ikke for det. Loven om Hundesafgiften har jo for Resten gavnet noget paa dette Omraade, thi det er meget sjældent, at der holdes to Hunde, og det er først, naar to Hunde holdes samlede, at der bliver Jære for Bildtet. Jeg vil derfor meget anbefale, at baade selve Endringen og Paragraffen gaar ud. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at have Særbestemmelser paa denne Lov for Hundes Vedkommende. Jeg mener, at Loven om Markfred maa være tilstrækkelig for Landboernes almindelige Interesser.

Rosager: Paa dette Tidspunkt har jeg meget let ved at imødekomme vor ærede Formands Ønske, men jeg føler dog Trang til, for Forhandlingerne slutes, at udtale min Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) fremsførte i Gaar. Jeg vil saa indtrængende og alvorligt, som det er mig muligt, lægge Udvalget paa Sinde at tage Hensyn til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsførte, og med Hensyn til Endringsforslag Nr. 12 til § 11 vil jeg straks sige, at jeg er enig med den højtærede Minister i, at saadan som denne Endring er affattet, er den meget upraktisk. Men dertil kommer, at jeg er en absolut Modstander af Realiteten i Forslaget, for det forekommer mig, at naar man behandler en Jagtlov, og saa Jægerens Interesse mødes med Jordbrugere, er det Jægerens Interesse, der maa vige. Men her er det modsatte Tilfælde, og det finder jeg højt urigtigt. Jeg ser saaledes paa det, at en saadan Paragraf kunde have været paa sin Plads, kunde have været tidssvarende paa det Tidspunkt, da de saakaldte Raadigherrer regerede her i Landet; men i en saa agrarisk Tidsalder, som vi nu leve i, vilde den være højt uheldig. Ganste vist skal jeg indrømme, at det maa

være behageligt for en Jæger, der har gaaet en hel lang Dag og maasse ikke er kommen Bildt paa Stud, naar saa en fredelig Hund eller Kat kommer ham saa nær, at han kan saa Beslighed til at skyde den ned; men jeg er ikke saa romantisk anlagt, at jeg af Hensyn dertil vil give Forslaget min Stemme. Forslaget gaar ud paa at frede Harekilling og Agerhønekilling, men det virker ogsaa i modsat Retning, for det er Fredningsbestemmelser, som ogsaa ere til Fordel for Røtter og Mus, og saadanne Bestemmelser kan jeg som sagt ikke tiltræde. Derfor vil jeg stemme imod en saadan Fredningsbestemmelse, og skønt jeg er langt fra at antage, at Forslaget dermed vil falde, tror jeg dog, at Udvalget vil tage Sagen under alvorlig Overvejelse og komme til det Resultat, som den sidste ærede Taler omtalte, at lade baade Paragraffen og Endringen udgaa.

Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 65 skal jeg fatte mig meget kort. I det hele kan jeg tiltræde, hvad der er fremsført til Fordel for det af de ærede Medlemmer for Vejle Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen) og Svendborg Amts 3dje Valgkreds (P. Jørgensen) o. s. v. Men naar det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Dusen) i Gaar udtalte, at han kunde ikke stemme for dette Forslag, fordi vi derved vilde rejse et Mindesmærke for Gendarmerikorpslet, saa maa jeg ærlig talt tilstaa, at jeg ikke forstod det ærede Medlem. Jeg finder, det er fuldstændig berettiget, hvad det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) sagde, at hvis det var et Mindesmærke, saa var det en Stamstøtte, og jeg har ikke tænkt mig, at det ærede Medlem var kommet saa vidt, at han ikke kunde være med til at rejse en Stamstøtte for en saa ulovlig, unyttig og skadelig Institution som Gendarmerikorpslet virkelig er. Jeg finder derfor, at Forslaget, som det er stillet, er velbegrundet, og jeg vil ogsaa stemme derfor og anbefale ærede Medlemmer at gøre det samme. En saadan Stamstøtte, som det vilde være at rejse over dette ulovlige Gendarmerikorps, finder jeg, at vi godt her i Folketinget kunne vedtage, for det kan passende staa til Skraef og Advarsel for et Ministerium, der kommer efter dette Ministerium, der har brudt Grundloven, og saa endda gøre sit gode ogsaa i den Henseende.

D. Scavenius: Jeg har bedt om Ordet i Dag for ganske kort at supplere de Bemærkninger, jeg fremkom med i Gaar,